

## USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Lenky Matyášové, Ph.D., a JUDr. Jakuba Camrdu, Ph.D., v právní věci žalobce: **F. O.**, proti žalovanému: **Ministerstvu financí**, se sídlem v Praze 1, Letenská 15, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 23. 11. 2007, č. j. 7 Ca 260/2003 - 116,

### t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

### O d ů v o d n ě n í :

Výše uvedeným usnesením Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) odmítl nedatované podání žalobce došlé městskému soudu dne 24. 7. 2003. Podání žalobce neobsahovalo všechny náležitosti podle ustanovení § 37 odst. 3 a § 71 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

Žalobce byl usnesením ze dne 5. 11. 2003 č. j. 7 Ca 260/2003 - 14 vyzván, aby nedostatky odstranil a podání doplnil. Usnesení bylo žalobci doručeno dne 11. 11. 2003 a byla mu v něm dána lhůta patnácti dnů k odstranění vad podání. Žalobce v této lhůtě vady podání neodstranil a městský soud nedatované podání žalobce odmítl.

Usnesení městského soudu o odmítnutí nedatovaného podání napadl žalobce (dále „stěžovatel“) včasnou kasační stížností.

Žalobce jako stěžovatel v kasační stížnosti namítá nezákonnost výroku I., neboť veškerá jeho podání jsou řádně podepsána a datována, včetně čestného daňového přiznání. Stěžovatel v kasační stížnosti dále namítá vady řízení spočívající v porušení čl. 36 odst. 2 a čl. 11 odst. 5 Listiny základních práv a svobod, neboť daně a poplatky lze ukládat jen na základě zákona a nikoliv dle názorů ministerstva financí bez provedení důkazů a rozhodných skutečností. Třetí stížnostní námitka se týká zmatečnosti spočívající v rozhodnutí v neprospěch účastníka v důsledku trestného činu soudců, v poškozování

cizích práv obcházením zákonů a rozhodných skutečností. Čtvrtý stížnostní důvod stěžovatel spatřuje v nedostatku důvodů napadeného rozhodnutí podněceného žalobou podle občanského soudního řádu ze dne 9. 11. 2007 pro zrušení § 81 odst. 1 s. ř. s. Posledním pátým stížnostním důvodem je tvrzená nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí návrhu odporujícímu povinnosti soudu v soudní ochraně práv podle čl. 4 Ústavy.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že jednou z podmínek řízení o kasační stížnosti je, že stěžovatel musí být podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. zastoupen advokátem, pokud sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ze spisu vyplývá, že citovaná podmínka řízení nebyla stěžovatelem splněna, neboť stěžovatel nedoložil, že by byl zastoupen advokátem na základě plné moci.

Městský soud výrokem II. usnesení ze dne 10. 12. 2007 č. j. 7 Ca 260/2003 stěžovatele vyzval, aby si pro řízení o kasační stížnosti zvolil zástupcem advokáta a dále uvedl, že to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Městský soud současně ve výše citovaném usnesení stěžovateli uložil, aby ve lhůtě 1 měsíce od doručení tohoto usnesení odstranil vady podané kasační stížnosti a zároveň stěžovatele poučil o tom, že nebude-li do jednoho měsíce po doručení usnesení předložena městskému soudu plná moc zvoleného advokáta, popřípadě nebude-li v uvedené lhůtě doloženo, že stěžovatel má zaměstnance nebo člena, který za něj jedná nebo jej zastupuje s vysokoškolským právnickým vzděláním, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne.

Usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 27. 12. 2007. Stěžovatel ve stanovené lhůtě na výzvu městského soudu nereagoval.

Vzhledem k tomu, že stěžovatel ani přes shora uvedené nedoložil, že je zastoupen advokátem, je nutno konstatovat, že v řízení o kasační stížnosti není právně zastoupen ve smyslu ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. Tato podmínka je přitom zákonnou podmínkou řízení o kasační stížnosti.

Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s. (za použití § 120 s. ř. s.), podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

**P o u č e n í :** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. června 2008

JUDr. Ludmila Valentová  
předsedkyně senátu